

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 498/2025-44

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, právne zastúpených Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, Hlavná 50, Prešov, proti postupu Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 16Em/1/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. júla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 dohovoru a práva nebyť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života podľa čl. 16 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 16Em/1/2023. Sťažovatelia navrhujú prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a zakázať mu pokračovať v porušovaní ich práv. Požadujú tiež finančné zadostučinenie 3 000 eur pre každého zo sťažovateľov a náhradu trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 498/2025-17 z 24. septembra 2025 ustanovil maloletej sťažovateľke kolízneho opatrovníka a prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti a pripojeného spisu všeobecného súdu vyplýva, že sťažovateľ ako otec maloletej sťažovateľky podal 26. júna 2023 návrh na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) z dôvodu, že matka maloletej sťažovateľky mu neumožňuje styk s maloletou. Sťažovateľ do dnešného dňa nemá zabezpečený osobný kontakt (styk) v zmysle exekučného titulu, a to rozsudku okresného súdu č. k. 4P/24/2017-86 zo 4. septembra 2017 právoplatného 25. septembra 2017, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bol upravený styk otca s maloletou sťažovateľkou v tam vymedzenom rozsahu. Okresný súd vydal 4. septembra 2023 výzvu, ktorou matku vyzval na dobrovoľné rešpektovanie exekučného titulu a plnenie svojej povinnosti. Uznesením sp. zn. 16Em/1/2023 z 20. októbra 2023 právoplatným 21. novembra 2023 okresný súd nariadil výkon rozsudku okresného súdu. Uznesením okresného súdu zo 4. apríla 2024 bola matke uložená pokuta v sume 300 eur za neumožnenie stretnutí medzi maloletou sťažovateľkou a jej otcom vo vymedzených termínoch. Proti tomuto uzneseniu podala matka sťažnosť a navrhla tiež výkon rozhodnutia zastaviť. Uznesením okresného súdu zo 14. júna 2024 bola sťažnosť matky zamietnutá a uznesením z 12. septembra 2024 okresný súd zamietol návrh matky na zastavenie výkonu rozhodnutia. Dňa 27. januára 2025 okresný súd uznesením č. k. 16Em/1/2023-258 uložil matke maloletej pokutu vo výške 300 eur za neumožnenie stretnutí maloletej s otcom. Matka napadla predmetné uznesenie sťažnosťou, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením zo 4. marca 2025 tak, že sťažnosť zamietol. Dňa 27. marca 2025 bolo súdu doručené podanie matky maloletej s procesným návrhom na zastavenie konania. Dňa 7. apríla 2025 bola vec predložená odvolaciemu súdu na opätovné rozhodnutie o uznesení okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh matky na zastavenie konania. Dňa 22. mája 2025 odvolací súd vydal uznesenie č. k. 19CoE/2/2025-319, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu matky na zastavenie konania. Dňa 1. októbra 2025 bolo vydané uznesenie č. k. 16Em/1/2023-326, ktorým vyššia súdna úradníčka odložila výkon rozhodnutia vo veci do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 16P/1/2023. Dňa 17. októbra 2025 podal otec proti predmetnému uzneseniu sťažnosť.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podali sťažovatelia túto ústavnú sťažnosť, v ktorej uvádzajú, že k porušeniu označených práv došlo nečinnosťou, neefektívnou činnosťou okresného súdu. Argumentujú, že zo záverov znaleckého posudku č. 4/2024 vypracovaného znalkyňou PhDr. L. Ščerbovou (vypracovaný v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 16P/1/2023 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej sťažovateľke, v ktorom sa otec domáha zverenia maloletej do striedavej starostlivosti, pozn.) vyplýva, že maloletá je matkou negatívne ovplyvňovaná a manipulovaná proti otcovi, čoho výsledkom je narušenie pozitívnej vzťahovej väzby medzi otcom a dcérou. Okresný súd v konaní postupuje nesústreďene a neefektívne, je nečinný, opatrenia prijíma oneskorene a sú nedôrazné, resp. symbolické. Napriek tomu, že konanie trvá viac ako dva roky a sťažovateľ neustále oznamuje súdu, že matka aj naďalej (napriek doterajším opatreniam okresného súdu) nerešpektuje exekučný titul a neumožňuje osobný

kontakt maloletej s otcom, okresný súd doteraz nepristúpil k uskutočneniu výkonu rozhodnutia alebo dôslednému využitiu prostriedkov na vynútenie splnenia povinnosti a rešpektovania rozhodnutia zo strany matky. Okresným súdom doteraz nebola otcovi poskytnutá reálna forma pomoci pri domáhaní sa styku s maloletou. Sťažovateľ má reálne úplne znemožnený výkon rodičovských práv a osobný kontakt s maloletou [REDAKOVANÉ] neprebíha prakticky vôbec niekoľko rokov, v dôsledku čoho existuje vysoká pravdepodobnosť, že akákoľvek silná pozitívna citová väzba maloletej k otcovi sa musela vážne narušiť či oslabiť a jej obnovenie v tomto štádiu je mimoriadne ťažké až nemožné.

III.

Vyjadrenie okresného súdu, kolízneho opatrovníka a replika sťažovateľov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Okresný súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že nemožno súhlasiť so sťažovateľom, že okresný súd je nečinný, že v konaní postupuje nesústreďene a neefektívne. Ako z podrobného chronologického prehľadu procesných úkonov okresného súdu a účastníkov vyplýva, je zřejmé, že okresný súd s prihliadnutím na predmet konania konal riadne, využíval zákonom ustanovené procesné inštitúty (predchádzajúce samotnému výkonu rozhodnutia), ktoré mali povinnú viesť k dobrovoľnému plneniu jej povinností plynúcich jej z exekučného titulu (výzva povinnej matke na dobrovoľné plnenie povinností, nariadenie výkonu rozhodnutia, opakované uloženie poriadkovej pokuty povinnej vo výške po 300 eur). Zdôraznil, že aj keď konanie trvá viac ako 2 roky, spis sa podstatnú časť konania nachádzal na odvolacom súde z dôvodu rozhodovania o odvolaní podanom účastníčkou konania. Dal do pozornosti vyjadrenie maloletej sťažovateľky, ktoré je obsahom jej výsluchu v rámci konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 16P/1/2023, v ktorom okrem iného uviedla, že namieta konanie o výkon rozhodnutia, je proti tomu, aby sa takéto konanie viedlo, preto je potrebné skúmať, či sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť s vôľou maloletej sťažovateľky. Vychádzajúc z uvedeného, je toho názoru, že postupom okresného súdu v namietanom konaní neboli porušené označené práva sťažovateľov.

6. K veci sa vyjadril aj zákonný sudca, ktorý po chronologickom zrekapitulovaní priebehu konania uviedol, že desiatky procesných úkonov vykonaných v namietanom konaní svedčia o ucelenom a neustálom postupe súdu. Okresný súd sa musel vysporiadať s procesnými návrhmi strán, pričom v namietanom konaní vydal päť rozhodnutí, proti ktorým boli podané opravné prostriedky, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť, čo si vyžadovalo čas, avšak zákonný sudca vyjadril presvedčenie, že v namietanom konaní sa rozhodovalo expresne. Poukázal na výsluchy maloletej v konaní vedenom pod sp. zn. 16P/1/2023, v ktorých maloletá sťažovateľka opakovane namietala výkon rozhodnutia, bola proti tomu, aby sa toto konanie vôbec viedlo, vyjadrovala, že sa so sťažovateľom nechce stretávať v časoch určených rozsudkom, namietala, že je vo veku, keď sa chce sama rozhodnúť o tom, za akých podmienok sa chce s otcom stretnúť, pričom terajšia úprava jej vôbec nevyhovuje a matke sú ukladané pokuty nesprávne. Podľa mienky zákonného sudcu podanie ústavnej sťažnosti otcom v mene maloletej je účelovým aktom svojvôle otca učeným bez súhlasu maloletej, proti jej vôli, keďže maloletá ani nesúhlasí s tým, že otec vôbec podal návrh na výkon rozhodnutia. Zároveň podanie ústavnej sťažnosti sťažovateľom považuje za „*akt zlej vôle*“, pretože v konaní vedenom pod sp. zn. 16P/1/2023 vyšlo najavo, že maloletá trpí

presadzovaním výkonu rozhodnutia zo strany otca, ktorý to nerešpektuje ani napriek zjavnému nesúhlasu dcéry, nehľadiac na následok, ktorý jej tým spôsobil. Zároveň je podľa názoru zákonného sudcu v uvedenej veci potrebné zohľadniť aj to, že spolu s konaním o výkon súbežne prebiehalo aj konanie o zmenu úpravy osobnej starostlivosti o maloletú vedené pod sp. zn. 16P/1/2023, v ktorom vychádzali najavo relevantné skutočnosti úzko súvisiace s vykonávacím konaním, ktoré mali naň výrazný vplyv, keďže súd mal možnosť priamo posudzovať aktuálne pomery maloletej vrátane jej názoru a zohľadniť ich v rámci vykonávacieho konania, čo napokon viedlo k odkladu výkonu rozhodnutia s ohľadom na záujem maloletej. Na základe uvedeného zastáva názor, že v namietanom konaní koná efektívne, a preto sťažnosť podanú sťažovateľom považuje za neodôvodnenú a sťažnosť podanú v mene maloletej považuje za účelovú a špekulatívnu.

III.2. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka:

7. Kolízny opatrovník na základe výzvy ústavného súdu z 2. októbra 2025 vo svojom vyjadrení v relevantnej časti vo vzťahu k prerokovávanej veci uviedol, že z pohovoru s maloletou sťažovateľkou zistil, že maloletá má záujem o stretávanie sa s otcom, avšak v iných termínoch, ako vyplývajú z rozsudku. Maloletá sťažovateľka vyjadrila pozitívny vzťah k oboj rodičom, avšak celú situáciu vníma veľmi citlivo aj preto, lebo konania na súde trvajú príliš dlho a ona sama už nemá silu navštevovať rôzne inštitúcie (polícia, úrady, súdy, psychológovia).

III.3. Replika sťažovateľov:

8. Sťažovatelia vo svojej replike uviedli:

a) Okresný súd nemôže prihliadať na názor maloletej a na lekárske správy psychiatricky MUDr. Geci, ktoré vznikli bez vedomia a súhlasu otca s takýmito vyšetreniami. Názor maloletej je ovplyvňovaný a manipulovaný zo strany matky proti otcovi, čo je preukázané znaleckým posudkom č. 4/2024 znalkyne PhDr. L. Ščerbovej.

b) Poukázali na závery uznesení, ktorými okresný súd uložil matke poriadkové pokuty za neumožnenie stretnutí medzi maloletou a otcom, ktoré sú v kontraste so závermi vyjadrenými okresným súdom v uznesení o odklade výkonu rozhodnutia. V uznesení o odklade výkonu rozhodnutia okresný súd opomenul zohľadniť závery správy OZ Familiam z 1. júla 2025, z ktorej vyplýva, že maloletá má otca rada a chce sa s ním stretávať s domnienkou, že ak by v tomto maloletá cítila od matky skutočnú, nefalšovanú podporu, tak by sa s otcom stretávala aj viac, ako to je dnes.

c) Okresný súd v namietanom konaní nekonal rýchlo a efektívne, keď nevyužil dôsledne všetky procesné prostriedky, ktoré Civilný mimosporový poriadok poskytuje, obzvlášť neukladal pokutu za každé jedno oznámené porušenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu a vôbec nevyužil § 384 ods. 2 CMP, t. j. uskutočnenie výkonu rozhodnutia.

9. Kolízny opatrovník možnosť podať repliku v stanovenej lehote nevyužil.

10. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

IV.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010, I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

12. Aj v tomto prípade ústavný súd pripomína, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

13. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky ESLP vo veci Frydlander proti Francúzsku z 27. 6. 2000, č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková proti Slovensku zo 16. 12. 2003, č. 58172/00) zohľadňuje 1. právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, 2. správanie účastníka súdneho konania a 3. postup samotného súdu a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

14. Predmetom napadnutého konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie vo veci nariadenia výkonu právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia (rozsudku okresného súdu č. k. 4P/24/2017-86 zo 4. septembra 2017 právoplatného 25. septembra 2017), ktorým bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bol upravený styk otca s maloletou sťažovateľkou v tam vymedzenom rozsahu, ktoré sa začalo na návrh sťažovateľa na základe jeho tvrdenia, že povinná (matka) odmieta plniť súdom stanovenú povinnosť a umožniť mu kontakt s maloletou dcérou. Je nevyhnutné poznamenať, že ide o prednostnú vec, kde sa predpokladá osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu. V prerokúvanej veci ide o osobitný druh konania, v ktorom zákon striktné predpisuje, ako súd musí vo veci postupovať. Navyše je nevyhnutné, aby súd konal so zvláštnou naliehavosťou vzhľadom na prípadné dôsledky, aké nadmerná dĺžka konania môže mať vo vzájomných vzťahoch detí a ich rodičov.

15. Ústavný súd konštatuje, že tento typ konania tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov, pričom napriek špecifickej povahe takéhoto konania vyžadujúcej citlivý prístup orgánov verejnej moci ho v zásade nemožno považovať za právne zložitú vec. V okolnostiach posudzovanej veci však možno pripustiť, že z hľadiska skutkovej zložitosti nejde

o konanie lineárne, keďže vec nie je možné posudzovať izolovane od konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 16P/1/2023 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, a to s ohľadom na tam vykonávané dokazovanie.

16. Pokiaľ ide o hľadisko skutkovej zložitosti veci, je potrebné taktiež uznať pri tomto druhu konania vzhľadom na jeho charakter určitý stupeň náročnosti z hľadiska potreby dokazovania týkajúceho sa otázky dodržiavania povinností vyplývajúcich zo súdneho rozhodnutia o úprave styku s maloletou. Práve z dôvodu nevyhnutnosti zistiť, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu, o ktorého výkon ide, a (v zmysle právnej úpravy účinnej do 31. októbra 2023, pozn.) aj to, či prípadne existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, je takéto konanie v zásade skutkovo zložitejšie, keďže aj v dôsledku princípu materiálnej pravdy, ktorý sa uplatňuje v civilných mimosporových konaniach, sa kladú zvýšené nároky na vo veci konajúci všeobecný súd v kontexte jeho povinnosti zisťovať skutočný stav veci, nielen skutkový, teda účastníkmi tvrdený (čl. 6 CMP).

17. Zároveň nie je možné prehliadnuť ani skutočnosť, že napadnuté konanie je v okolnostiach prerokúvanej veci skutkovo zložitejšie aj vzhľadom na vzťahy v rodine vyznačujúce sa výrazným rodičovským konfliktom, ktorý sa prejavil v samotnom už popísanom priebehu napadnutého konania osvedčujúcom existenciu výraznej až neprekonateľnej disharmónie vzájomných vzťahov medzi rodičmi maloletej, ako aj medzi sťažovateľom a maloletou sťažovateľkou vyžadujúcej si (aj) intervenciu interdisciplinárnych inštitúcií.

18. Ústavný súd pri posudzovaní označeného kritéria prihliadol aj na význam predmetu konania pre sťažovateľov, ktorým je výkon právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktorým bol upravený styk otca s jeho maloletou dcérou. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že napadnuté konanie má vzhľadom na svoju povahu pre sťažovateľov mimoriadny význam, keďže jeho výsledok má podstatný vplyv na možnosť riadneho výkonu rodičovských práv a povinností sťažovateľa, ako aj na užívanie práva na rešpektovanie rodinného života oboch sťažovateľov.

19. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prieťahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť. Z predloženého spisu ústavný súd neidentifikoval okolnosť svedčiacu o tom, že by sťažovatelia svojím správaním zásadnejším spôsobom prispeli k dĺžke napadnutého konania.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

21. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh, vyjadrení a zo zapožičaného súdneho spisu okresného súdu zistil, že sťažovateľ (otec maloletej sťažovateľky) ako oprávnený doručil 26. júna 2023 okresnému súdu návrh na výkon rozhodnutia o styku s maloletou. Dňa 13. júla 2023 súd vyzval matku maloletej, aby sa vyjadrila k veci, a v ten istý deň požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov (ďalej len „úrad práce“) o podanie správy, či matka dodržiava rozhodnutie o úprave styku s maloletou, a o prípadné preverenie dôvodov nesplnenia povinnosti uloženej

rozhodnutím súdu. Dňa 28. júla 2023 doručili oba subjekty svoje vyjadrenie. Dňa 8. augusta 2023 boli už uvedené vyjadrenia doručené právnomu zástupcovi otca na vyjadrenie sa k nim, pričom otec doručil svoje vyjadrenie 17. augusta 2023. Dňa 4. septembra 2023 okresný súd vyzval matku maloletej k dodržiavaniu úpravy styku otca s maloletou. Dňa 11. októbra 2023 vyzval súd zástupcu otca, či po výzve súdu došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti. Dňa 20. októbra 2023 súd vydal uznesenie, ktorým nariadil výkon rozhodnutia, čím dodržal 6-mesačnú lehotu od začatia konania podľa § 377 CMP. Proti predmetnému uzneseniu podala matka 14. novembra 2023 odvolanie. Po doručení odvolania otcovi a úradu práce a následne vyjadrenia otca matke na vedomie bola vec 22. decembra 2023 predložená Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“). Krajský súd uznesením č. k. 21CoE/8/2023-96 z 13. februára 2024 právoplatným 15. marca 2024 odmietol odvolanie matky maloletej. Dňa 20. marca 2024 vyzval okresný súd otca, aby vysvetlil, prečo pri znaleckom úkone v konaní sp. zn. 16P/1/2023 uviedol, že s dcérou sa stretáva, a to na účel opodstatnenosti ďalšieho postupu v konaní. Otec sa vyjadril 3. apríla 2024 a 4. apríla 2024 súd ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka, a to úrad práce. Uznesením okresného súdu zo 4. apríla 2024 bola matke uložená pokuta v sume 300 eur za neumožnenie stretnutí medzi maloletou sťažovateľkou a jej otcom vo vymedzených termínoch. Proti tomuto uzneseniu podala matka 22. apríla 2024 sťažnosť a navrhla tiež výkon rozhodnutia zastaviť. Po doručení vyjadrenia otca a úradu práce k sťažnosti okresný súd uznesením zo 14. júna 2024 sťažnosť matky zamietol a uznesením z 12. septembra 2024 zamietol návrh matky na zastavenie výkonu rozhodnutia. Proti predmetnému uzneseniu podala matka 15. októbra 2024 odvolanie, ktoré bolo po doručení vyjadrenia úradu práce 30. októbra 2024 a otca 15. novembra 2024, 2. decembra 2024 predložené krajskému súdu. Uznesením č. k. 19CoE/6/2024-253 z 27. decembra 2024 bola vec odvolacím súdom vrátená bez rozhodnutia, keďže odvolanie bolo matkou podané mailom bez autorizácie a nebolo v stanovenej lehote riadne doplnené. Dňa 27. januára 2025 okresný súd uznesením č. k. 16Em/1/2023-258 uložil matke maloletej pokutu vo výške 300 eur za neumožnenie stretnutí maloletej s otcom. Matka napadla predmetné uznesenie sťažnosťou, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením zo 4. marca 2025 tak, že sťažnosť zamietol. Dňa 27. marca 2025 bolo súdu doručené podanie matky maloletej s procesným návrhom na zastavenie konania. Dňa 7. apríla 2025 bola vec predložená odvolaciemu súdu na opätovné rozhodnutie o uznesení okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh matky na zastavenie konania. Dňa 22. mája 2025 odvolací súd vydal uznesenie č. k. 19CoE/2/2025-319 právoplatné 6. júna 2025, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu matky na zastavenie konania. Spis bol vrátený okresnému súdu 4. júna 2025. Dňa 1. októbra 2025 bolo vydané uznesenie č. k. 16Em/1/2023-326, ktorým vyššia súdna úradníčka odložila výkon rozhodnutia vo veci do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 16P/1/2023. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa násilné stretávanie dieťaťa s otcom prostredníctvom ukladania pokút matke javí ako neúčelné, pričom v záujme zdravia a psychickej pohody dieťaťa bude najlepšie dať maloletej čas, aby si do právoplatného rozhodnutia súdu o zmene úpravy rodičovských práv a povinností (vo veci vedenej pod sp. zn. 16P/1/2023) mohla sama určiť čas a miesto stretnutí s otcom. Vyjadril presvedčenie, že dôvera rodičov v správne rozhodnutie dcéry a nenásilné konanie rodičov k dcére môžu byť pozitívnym impulzom k urovnaniu vzťahov v rodine. Dňa 17. októbra 2025 podal otec proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, o ktorej nebolo zatiaľ rozhodnuté. Ústavný súd žiadosťou adresovanou okresnému súdu zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 16P/1/2023 bolo 29. októbra 2025 prijaté meritórne rozhodnutie (zatiaľ neprávoplatné, pozn.), ktorým bol návrh sťažovateľa

na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej sťažovateľke zamietnutý v celom rozsahu, pričom bol nanovo upravený styk sťažovateľa s maloletou sťažovateľkou každý nepárny týždeň v sobotu a nedeľu v čase od 10.00 h do 17.00 h, čím bol zmenený rozsudok okresného súdu č. k. 4P/24/2017-86 zo 4. septembra 2017.

22. Po dôslednom preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd zistil, že tvrdenia sťažovateľov v dôvodoch ústavnej sťažnosti týkajúce sa nečinnosti, nesústreďenej a neefektívnej činnosti okresného súdu nemajú v súdnom spise oporu. Okresný súd vo veci sťažovateľov postupoval plynule, promptne reagoval na procesnú aktivitu účastníkov konania. Ústavný súd môže okresnému súdu vytknúť len jediné, a to že vzhľadom na okolnosti prerokovávanej veci a s ohľadom na najlepší záujem maloletej sťažovateľky mohol k odkladu výkonu rozhodnutia pristúpiť už v skoršom štádiu vykonávacieho konania. Ako napokon aj samotný okresný súd v uznesení z 1. októbra 2025 uviedol, donucovacie opatrenia v podobe ukladania pokút matke maloletej neboli účelné, keďže nimi bola nútená konať v rozpore so záujmami dcéry, ktorá v priebehu konania vyjadrovala, že má k otcovi pozitívny vzťah, avšak vôbec jej nevyhovuje stretávanie sa s ním v termínoch stanovených rozsudkom a chce, aby bol styk ponechaný na ich vzájomnej dohode, zohľadňujúc jej časové možnosti a školské povinnosti. Zároveň uviedla, že takto vynucovaným stykom zo strany otca trpí a spôsobuje jej psychickú nepohodu. V konaní bolo tiež preukázané, že styk maloletej sťažovateľky so sťažovateľom sa realizuje, nie však pravidelne v termínoch v zmysle rozsudku, ale na základe dohody maloletej sťažovateľky a sťažovateľa, preto nie je opodstatnené tvrdenie sťažovateľa v ústavnej sťažnosti, že výkon jeho rodičovských práv je úplne znemožnený a osobný kontakt s maloletou sťažovateľkou vôbec neprebíha.

23. V celkovom kontexte veci posúdením časového rámca, v ktorom boli jednotlivé úkony súdu v rámci personálnej exekúcie realizované, berúc do úvahy, že okresný súd prihliadal aj na výsledky dokazovania (výsluchy sťažovateľov, matky maloletej, správ z poradensko-psychologických konzultácií s rodičmi a maloletou) v súbežne vedenom konaní o zmenu úpravy osobnej starostlivosti o maloletú vedenom pod sp. zn. 16P/1/2023, v ktorom vychádzali najavo relevantné skutočnosti vplývajúce na vykonávacie konanie, nemá sťažovateľmi vznesená námietka nečinnosti a neefektívnej činnosti opodstatnenie. Ústavný súd sa presvedčil o tom, že okresný súd svojím postupom v namietanom konaní sledoval primárny cieľ, aby sa vzťah sťažovateľa s maloletou sťažovateľkou na pozadí trvajúceho intenzívneho konfliktného vzťahu oboch rodičov realizoval v súlade so záujmom dieťaťa.

24. Prieťahový postup okresného súdu indikovaný sťažovateľmi nenapĺňa svojou intenzitou požiadavku závažnosti do takej miery, aby táto dosiahla ústavnoprávny rozmer. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že ústavnej sťažnosti sťažovateľov namietajúcej porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu nebolo možné vyhovieť.

IV.2. K porušeniu základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods. 4 ústavy, práv podľa čl. 8 dohovoru a čl. 16 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa:

25. Sťažovatelia v príčinnej súvislosti s existenciou zbytočných priesťahov v napadnutom konaní namietajú aj porušenie citovaných práv hmotnoprávneho charakteru. Vzhľadom na to, že v okolnostiach danej veci dospel ústavný súd k záveru, že napadnuté konanie nie je poznačené zbytočnými priesťahmi ústavne relevantnej intenzity, nemohol dospieť k záveru o porušení označených hmotných práv sťažovateľov, a preto ústavnej sťažnosti ani v tejto časti nevyhoviel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu